

da za istu svrhu mole. Na to me nedavno upozorio prigovor jednog vjernika, zašto još nije imenovan biskup Senjski, jer da ne molimo zato u misi; nije znao svrhu određene kolekte za svaku potrebu.

Popunjenje bisk. stolice je svakako jedno važnije pitanje, radi se o jednoj dijecezi, pa bi trebalo i više jurišati na pomoć Božju, zato bi se i kolekta mogla uzimati kao pro re gravi simpliciter, t. j. u sve dane osim in Dupl. I. cl.; in Dom. Palm. et in Vig. Nativ. et Pent. — Sve ovo može doći u pretres, kad se capitulariter postupa; na sve se pojedinac ne može sjetiti. »Salus ubi multa consilia«. (Prov. 11, 14.)

Kolekta se ova uzimlje sve dok nije sigurno, da je novi biskup izabran i proglašen u tajnom papinom konsistoriju, o čem će vjernike obavijestiti kap. Vikar. (DAC. n. 2672 ad 3.)

Dr Jos. Frančišković.

Recenzije.

P. Vincentius M. Cachia O. P.: De natura transubstantiationis juxta S. Thomam et Scotum, Romae, Collegio Angelico, Via S. Visale 1929.

Opća je teološka nauka definirana na tridentinskom koncilu, da Krist biva prisutan u euharistiji po pretvorbi (transubstantiatio). Kad se postavi pitanje o naravi pretvorbe ili o naravi onog čina, kojim se kruh pretvara u tijelo Kristovo i vino u krv Kristovu, onda bogoslovi odgovaraju na razne načine. Prvo je pitanje kad se govori o naravi onog čina, kojim se kruh pretvara u tijelo Kristovo i vino u krv njegovu, da li se prestanak bivstvovanja kruha i vina može i smije nazvati uništenje (anihilatio).

Auktor nam u tom pogledu iznosi mišljenje dvaju velikih umnika kat. Crkve sv. Toma i Skota.

Djelo imade tri dijela. Auktor najprije razlaže u čemu stoji problem. Iznosi zatim pojam pretvorbe po Skotu i sv. Tomi. Po Skotu je pretvorba uništenje kruha, na čije se mjesto dovodi supstancija tijela Kristova. Po sv. Tomi ne može se reći da se kruh uništava, nego prelazi u supstanciju tijela Kristova. Jednako se za Kristovo tijelo ne može reći da se dovodi. Uopće pretvorbeni čin ništa ne izvodi u Kristovu tijelu, nego samo u kruhu. Sva je promjena samo u supstanciji kruha, koja prelazi u supstanciju nepromjenjenog Kristova tijela. Provodeći komparaciju između jednog i drugog mišljenja opredjeljuje se auktor dakako za sentenciju sv. Tome, jer je u najlogičnijoj vezi s naukom sv. otaca, napose pak s definicijom transupstancijacije, kako ju je dao tridentinski koncil.

Djelo mnogo doprinosi k ispravnom shvaćanju ovog teološkog problema te je kraj toga dragocjeni prilog za utvrđenje teze sv. Tome.

S. B.

Millot. — La Très Sainte Vierge et le Purgatoire. Entretiens et histoires pour le mois de novembre. In-12. Prix: 9 fr.; franco 10 fr.; étranger 11 50; Paris VIe. Pierre Tequi, Libraire-Éditeur 82. Rue Bonaparte.

Kan. Millot nastavlja s ovom knjižicom seriju svojih studija i pouka o bl. Dj. Mariji. U ekonomiji spasenja Marija je uz Krista središnja tačka. Uz Krista je Marija svuda. Ona je posrednica i pomoćnica kod našeg otkupljenja, ona je i sada zagovornica i posrednica naša na nebesima. Njezin zagovor i pomoć proteže se na svu Crkvu. No ne samo na vojujuću na zemlji nego i na trpeću u čistilištu. I baš u ovoj knjizi objašnjuje nam pisac odnošaj bl. Dj. Marije prema dušama u čistilištu. Marija pomaže dušama u čistilištu. Auktor navodi sve momente dogmatske naravi, koji pokazuju opstojnost, okvir i razloge, zašto Marija pomaže dušama u čistilištu. Svoja izlaganja začinjuje pisac historijskim zgodama, koje tu Marijinu pomoć potvrđuju. — Knjižica će veoma dobro doći propovjednicima osobito za mjesec studeni.

S. B.

Lemius (R. P.). — Le Culte du Coeur eucharistique de Jésus. In-12. Prix: 6 fr.; franco 6 fr. 50; étranger 7 50; P. Téqui, libraire-éditeur, 82, rue Bonaparte, Paris-VIe.

To su konference (6), koje je autor održao u Notre-Dame de Grace u Parizu. Tu je izložena narav pobožnosti prema euharistijskom srcu Isusovu, njezina uzvišenost, veličina i uspješnost. Sve je to zavijeno u laki, privlačivi govornički stil. — Preporučujemo napose propovjednicima.

S. B.

P. Fr. Zorell S. I.: Lexicon Graecum Novi Testamenti. 2. edit. Paris (VI) Lethielleux 1931. — Cijena 150 'fr.

Između uvodnih knjiga »Cursus Scripturae Sacrae«, koje su izdali glasoviti Isusovci: Cornely, Knabenbauer i de Hummelauer, izdao je i Fr. Zorell god. 1911. po prvi put i svoj Novi testamenti Lexicon Graecum. Kritika se o djelu najlaskavije izrazila i učenjaku-filologu, Agregiranom Doktoru Papinskog Bibl. Inst. u Rimu, dala tim nove pobude. Postoji više rječnika te vrste. Najznamenitiji su: Grimm, Lexicon Graeco-latinum in libros Novi Testamenti, Lipsiae 1903, Preuschen, Griechisch-deutsches Handwörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments und der übrigen urchristlichen Literatur, Giessen 1910. Eding, Griechisch-deutsches Wörterbuch zum Neuen Testamente, Leipzig 1913. Moulton-Milligan, The Vocabulary of the greek Testament, illustrated from the Papyri and other non-literary Sources, London 1914. Nägeli, Der Wortschatz des Apost. Paulus, Göttingen 1905. Cremer-Kögel, Biblisch-theologisches Wörterbuch der neutestamentlichen Gräzität, X. Aufl. Gotha 1913. Neki od spomenutih rječnika doživjeli su i više izdanja. Tako na pr. Cremer-Kögelov izašao je i godine 1928. Svi ovi spadaju među najbolje. Sve pak nadmašuje Zorell-ov sa svojim unutaršnjim poredajem, potpunosti, za nas vrijedi tim više, jer je katolički i (s onim Grimm-ovim) jedini, koji je pisan katoličkim jezikom = latinski.

Već je za prvo izdanje pisao priznati bibličista prof. Jacquier: »Le Novi Testamenti Lexicon Graecum qu'a publiè le P. F. Zorell, S. I., est un excellent travail, bien au courant des études modernes de philologie grecque et des publications des papyrus et des inscriptions. Il est appelé à rendre de grands services à tous ceux qui étudient le texte grec du Nouveau Testament. C'est un instrument indispensable pour une exégèse vrai-